

השליטה במרחב

מטרה כזו (והכשלון אף נגרם בהרבה ע"י ריכוז בלתי-מספיק נגדה); ואילו הפעולה „בכיוון התפוזר” מאמץ הבריטים, ואח"כ — גם האמריקאים, לערעור כוחו של חיל-האוויר הגרמני — הצליחה. לעומת זאת במערכת התנופה הגרמנית נגד רוי-סיה (**), ובהתקפת-הנגד של רוסיה נגד גרמניה — היה עיקר תפקידם של חילות-האוויר קרב אווירי יבשה.

ניתן, איפוא, לדעתי להפיק מן הלקח את המסקנה שתעודתו של ח.א. כוללת בתוכה את שני התפקידים: — השמדת האווירה העוינת, ושיתוף-פעולה עם כוחות-הקרב היבשתיים הימיים. איזה תפקיד יבוצע לראשונה — תלוי במידת הסכנה הצפויה מחיל-האוויר האויב, ובכך האם השפעתו נראית כעלולה להיות מכרעת. באם חיל-האוויר אויב מהוה איום אקטיבי מכריע במלחמה — יש לכוון את המאמץ בראש-וראשונה נגדו; ורק ככל שאינו מהוה איום כזה למהלך המלחמה בכלל — רק אז יהיה זה נכון לכוון את המאמץ האווירי העיקרי לקרב אווירי-יבשה; ודוגמה טובה לכלל זה משמשות קוריאה והודו-סין. חבל, שלא העמיק „משלט” בניתוחו — כי הרי מדבריו אפשר לראות, שבעצם לקח זה הוא אשר משמש הבסיס למכתביו.

בהתענינות רבה עקבתי אחרי חילופי הדעות שבין „משלט” ורועג בחוברות האחרונות של „מערכות” (*). שמחתי, שנושא כה חשוב זכה לתשומת-לב. ברצוני להוסיף על אותו בירור עוד דעה אחת אשר אולי תסייע להבהיר את הענין לכותבים — ואף לאלה המהססים להביע דעה, והמתפלפלים בחדרי החדרים והמנסחים גיטוחים פרדוכסליים.

למעשה, הויכוח אינו על כך האם הקרב האווירי-יבשה הוא חשוב יותר, או פחות, מהקרב אווירי-אוויר ולפי זה מה הנה תעודתו של חיל-האוויר; כי הרי שניהם מתפקידיו של חיל-האוויר. אכן, השאלה הנה מה קודם, מה ראשון — ומהו המאחר.

מניתוח המערכה האווירית בין אנגליה וגרמניה ובנות-הברית נגד גרמניה ניתן ללמוד שהגרמנים, בשביל להצליח ולהתגבר על הצי הבריטי, ולעלות בחופי אנגליה — צריכים הינן לתקוף תחילה את חיל-האוויר הבריטי; העובדה, שלא הצליחו בכך — אין בה כדי לפגוע בנכונותה של בתירת

(* „מוטת כנפיו מלא רחב ארצך”. „מערכות” חוב' ע"ה עמ' 51. חיל האוויר-„שותף-שוה” או „מסייע”, „מערכות” חוב' ע"ה עמ' 83.
(**) אכן, לאחד השלב הקצר הראשון: קיעקוע כוחו של חיל-האוויר הסובייטי ע"י התנפלות-פתע — הגם שדבר זה בוצע אף הוא, בחלקו המכריע, בעוד המטוסים הסובייטים חונים על הקרקע. — המער'.

לוחם

על המרחב (בעקבות מכתבים טקטיים — סוף מעמ' 59)

שעורים לא-נכונים נלמדים מנסיונם של אחרים. ותחת מחסה שקוף של מלים משאלות — כמו „עצמאות”, „נשק מסייע”, ו„ניהול מלחמה” — מוסיפים להתעלם משינויים מקריעים אשר נראה כי יקרו ב-זירות-הקרב בעתיד.

משנתף חיל-האוויר בקרב-היבשה, אלא גם מתי; וכן — באשר למאמץ הבטחוני של מדינה קיים גבול פמתי — לאן לכונו, כדי שיהיה כדאי ביותר מבחינת השגת המטרה.

טכניקה של שיתוף-פעולה, כפיפת חלק מהמאמץ-האווירי לכוחות-היבשה, או בנין מטוס מיוחד-לכך מיטפוס מתאים — צדיין אינם התשובה. חבל, ש-